

NORSK LOVTIDEND

NY REKKE FOR 1945

Utgitt etter offentlig tiltak ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 24	4 desember	1945
	Innhold.	Side
Res. om særlige arbeiderverntiltak for støperier		201
Forskrifter om innlevering og melding av våpen, ammunisjon og sprengstoff		202
» om sukkertilsetning i saft, syltetøy m. v. bestemt for omsetn.		204
Skr. om brige i politivedtektane for Røra		205
Prov. anordn. om utførselsforbud		205
Skr. om bandtvang for hund når bufe beiter i Lillesand		206
Prov. anordn. om plikt til å gi opplysninger om løsøre som er kommet bort som følge av forføyninger av okkupasjonsmyndighetene og deres hjelpere		206
» om endr. i prov. anordn. om konfiskert eiendom		208
Res. om tilleggs til forskriftene om inngivelse av patentkrav		208
» om formue- og inntektskatt til Svalbard for 1944—45		209
» om formue- og inntektskatt til Svalbard og om avgift av kull som utføres fra Svalbard for 1945—46		210

Kongelig resolusjon om særlige arbeiderverntiltak 26 oktbr. for støperier.

I.

Med hjemmel i lov om arbeidervern av 19 juni 1936 § 9 bestemmes at støperier skal føres på den liste over særlig farlige bedrifter og arbeid som paragrafen nevner.

II.

Det fastsettes følgende særlige tiltak til vern for arbeidere i støperier:

1. Ingen læregutt eller arbeider må første gang settes til arbeid i støperi på arbeidsplass hvor det forekommer støv av sand, stein eller annet som inneholder fri kiselsyre eller kiselforbindelser, uten etter lægeundersøking og røntgenfotografering av lungene.

26 oktbr. 2. Bedriften skal sørge for at enhver som arbeider i støperi på arbeidsplass hvor han blir utsatt for å innånde støv som nevnt ovafor, blir lægeundersøkt og røntgenkontrollert etter 10 års arbeid, men etter 5 års arbeid når det gjelder sandblåsere, pusere, rensere, slipere, kranførere og kupol-omnsmenn. Arbeidstilsynet kan når det finner det påkrevd sette kortere frister.

Seinere gjentas lægeundersøking og røntgenkontroll etter nærmere bestemmelse av arbeidstilsynet.

Bedriften skal, om det er mulig, sette arbeidere, som bør flyttes, til mest mulig støvfritt arbeid.

3. Ingen arbeider under 20 år må settes til arbeid med sandblåsing, pussing, rensing, sliping eller brukes som kranfører eller kupol-omnsmann.

4. Lægeundersøking og avgjerd på grunnlag av denne skjer etter retningslinjer utarbeidd av Sjefinspektøren for arbeidstilsynet.

5. Utgifter til lægeundersøking som ikke blir betalt av syke- og ulykkestrygd, bæres av bedriften.

6. Metallstøperier skal være skilt fra jern- og stålstøperier.

7. Sjefinspektøren for arbeidstilsynet fastsetter særlige ordens- og reinholdsregler for støperier; jfr. § 43, punkt 1, i arbeidervernloven.

III.

Beslutning om særlige arbeiderverniltak for støperier av 19 mars 1942 faller bort.

21 novbr. **Forskrifter om innlevering og melding av våpen, ammunisjon og sprengstoff.**

(Fastsatt av Justis- og politidepartementet med hjemmel i § 6 e i provisorisk anordning av 14 april 1940 om særlige rådgjerd under krig.)

§ 1. Enhver som eier, besitter eller oppbevarer våpen, ammunisjon eller sprengstoff som har tilhørt det militære (norsk eller fremmed) eller vært bestemt til bruk for militære (herunder Mil.org. og andre hjemmestyrker), skal innlevere dette til nærmeste politimyndighet.

Våpen, ammunisjon eller sprengstoff som omfattes av denne paragraf, skal beslaglegges av politiet, som sender melding derom til Generalfelttøymesteren.

§ 2. Våpen, ammunisjon eller sprengstoff av enhver art som eies, besittes eller oppbevares av person som har overtrådt eller mistenkes for å ha overtrådt bestemmelser i straffelovens kapitler 8, 9, 13 eller 14, den militære straffelovs §§ 80—86, 88, 89, 91, 93 eller 104, eller den provisoriske anordning av 15 desember 1944 om tillegg

til straffelovgivningen for forræderi (Landsvikanordningen), eller lov^{21 novbr.} av 18 august 1914 om forsvarshemmeligheter, skal innleveres til nærmeste politimyndighet.

Våpen, ammunisjon eller sprengstoff som omfattes av denne paragraf, skal beslaglegges av politiet.

Bestemmelsene i de foregående ledd er ikke til hinder for at politiet i det enkelte tilfelle kan tillate sprengstoff m. v. brukt i legitim virksomhet hvor det er strengt nødvendig for å holde arbeid i gang.

§ 3. Enhver som eier, besitter eller oppbevarer våpen, ammunisjon eller sprengstoff i henhold til tillatelse gitt i okkupasjonstiden, skal innen en nærmere fastsatt frist og på nærmere foreskrevet måte etter bestemmelse av Rikspolitisjefen gi melding derom til nærmeste politimyndighet.

Våpen, amunisjon eller sprengstoff som omfattes av denne paragraf, kan beslaglegges av politiet etter nærmere regler som gis av Rikspolitisjefen.

§ 4. Den som eier, besitter eller oppbevarer våpen, ammunisjon eller sprengstoff uten å komme inn under §§ 1—3 i disse forskrifter, kan innen en nærmere fastsatt frist og på nærmere foreskrevet måte etter bestemmelse av Rikspolitisjefen bli pålagt å gi melding derom til nærmeste politimyndighet.

Personer som i henhold til Justis- og politidepartementets forskrifter av 25 juli 1945 har fått bæretillatelse for jaktvåpen, er unntatt fra meldeplikten for disse jaktvåpens vedkommende. Unntatt fra meldeplikten er også bedrifter, handlende og andre som i sin virksomhet har mottatt eller forarbeidet våpen, ammunisjon eller sprengstoff på lovlig måte og oppbevarer det forsvarlig.

§ 5. Rikspolitisjefen gir nærmere regler til iverksettelse av disse forskrifter.

§ 6. Overtredelse av disse forskrifter straffes etter § 8 i provisorisk anordning av 14 april 1940 med bøter inntil 50 000 kroner eller med fengsel inntil et år eller med begge disse straffer, hvis forholdet ikke rammes av et strengere straffebud. Det samme gjelder forsøk på og medvirking til sann overtredelse.

Ved overtredelse kan våpnet, ammunisjonen eller sprengstoffet inndras.

§ 7. Disse forskrifter trer i kraft straks.

Forskriftene gjelder ikke for medlemmer av norske eller allierte militære styrker eller politistyrker for så vidt tjenestevåpen og tjenesteutstyr angår.

22 novbr. **Forskrifter om sukkertilsetning i saft, syltetøy m. v. bestemt for omsetning.**

(Fastsatt av Forsynings- og gjenreisningsdepartementet med hjemmel i lov av 14 mai 1917 om foranstaltninger til å sikre og ordne landets forsyning med livsfornødenheter m. v.; jfr. kongelig resolusjon av 26 januar 1945.)

§ 1. Ved tilvirking for salg av saft, syltetøy og marmelade og ved hermetisk nedlegging av bær og frukt bestemt for salg, må det inntil videre ikke tilsettes større sukkermengder enn nevnt nedenfor:

1. Saft:

300 gram pr. liter sur eplesaft

400 » » annen sur saft.

2. Syltetøy og marmelade:

Pr. kg rensset bær eller fruktmasse av

a) jordbær, bringebær og ribs: 600 gram.

b) nyper, epler, epler og gresskar i blanding, grønne tomater: 400 gram.

c) andre bær og frukt: 500 gram.

Sukker til gresskar kan bare brukes i blandingen 50 % gresskar og 50 % epler. Til marmelade som inneholder rabarbra og rognebær kan ikke brukes sukker.

3. Hermetisk frukt og bær:

Pr. liter vann: 400 gram.

§ 2. Til erstatningsmidler for syltetøy og marmelade kan det ikke brukes sukker.

§ 3. Produsenter av varer som nevnt i § 1 skal føre oppgave over innkjøp og bruk av råstoffer og over produksjon og salg av ferdige produkter. Videre skal det føres oppgaver som til enhver tid viser de enkelte produkters sammensetning. Oppgavene skal oppbevares for kontroll.

§ 4. Direktoratet for proviantering og rasjonering kan i særlige tilfelle gjøre unntak fra bestemmelsene i §§ 1 og 2.

§ 5. Overtredelse eller medvirking til overtredelse er straffbar og kan medføre inndraging; jfr. lov av 14 mai 1917 om sikring av landets forsyning med livsfornødenheter og andre varer §§ 8 og 8 a slik disse bestemmelser lyder etter provisorisk anordning av 26 januar 1945.

§ 6. Disse forskrifter trer i kraft straks. Samtidig oppheves forordning av 22 mars 1944 om sukkertilsetning i saft, syltetøy m. v. bestemt for omsetning.

Skriv frå Justisdepartementet. 23 novbr.

Etter fullmakt gjeven ved kongeleg resolusjon frå 16 januar 1925 har departementet i samhøve med lov nr. 1 frå 6 juni 1891 om politivedtekter for heradene i riket, og lov frå 22 mai 1875 om retten til å halda dramatiske og andre offentlege framsyningar m. v., stadfest vedtak åt Røra heradstyre, Nord-Trøndelag fylke, i møter 10 august og 28 september 1945 om brigde i § 8 i politivedtektane for heradet.

Etter brigdet skal fyrste deild i § 8 lyda soleis:

For slike tilskipingar som er nemnde i § 7, fyrste deildi, kan der svarast avgift til heradskassa frå kr. 10 til kr. 25 for kvar tilskiping.

Provisorisk anordning om utførselsforbud.

26 novbr.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

Med hjemmel i Grunnlovens § 17 bestemmes:

§ 1. Det skal inntil videre være forbudt å utføre her fra riket varer og andre gjenstander av enhver art, heri også innbefattet levende dyr.

§ 2. Forsynings- og gjenreisningsdepartementet bemyndiges til å frita fra utførselsforbudet så vel enkelte varesorter som hele grupper av varer. Forsynings- og gjenreisningsdepartementet bemyndiges likeledes til i det enkelte konkrete tilfelle selv eller gjennom den myndighet som det måtte bemyndige til det, ved utferdigelse av lisenser å innvilge fritagelse fra forbudet for enkelte varepartier. Det kan settes særskilte vilkår for å gi sånn lisens.

For utførselslisen betales et gebyr som Kongen fastsetter. Av gebyrinntekten skal halvdelen tas til inntekt for et særskilt eksportfond, hvis statutter fastsettes av Kongen.

§ 3. Den som forsettlig eller uaktsomt utfører eller søker å utføre gjenstander eller varer i strid med bestemmelsene i de to foregående paragrafer eller som medvirker dertil, straffes med bøter eller fengsel i inntil 6 måneder.

Gjenstander eller varer som således er søkt utført, kan inndras ved dom, selv om de ikke tilhører noen som er skyldig i den straffbare handling. Er det ikke anledning til å inndra dem, kan verdien helt eller delvis inndras hos den skyldige.

§ 4. De nærmere bestemmelser til gjennomføring av denne anordning fastsettes av Forsynings- og gjenreisningsdepartementet. De bestemmelser som er utferdiget i medhold av provisorisk anordning

26 novbr. av 26 august 1939 § 4 fortsetter å gjelde inntil annet blir bestemt av Forsynings- og gjenreisningsdepartementet.

§ 5. Denne anordning trer i kraft straks; bestemmelsen i § 2, annet ledds siste punktum, dog først fra det tidspunkt Kongen bestemmer.

Gitt på Oslo slott 26 november 1945.

Under Vår hånd og rikets segl

HAAKON.

(L. S.)

Trygve Lie

Leif Østern.

27 novbr.

Skrivelse fra Landbruksdepartementet.

Etter søknad fra Vestre Moland herredstyre med tilslutning av Lillesand bystyre bestemmes herved i medhold av § 3, 2 og 3 ledd, i lov av 9 juli 1926 om ansvar for skade på bufe ved hund at enhver eier eller besitter av hund i Lillesand skal holde hunden i band eller forsvarlig innestengt eller inngjerdet i den tid bufe beiter. Bestemmelsen skal dog ikke gjelde hund som under lovlig jakt godtgjøres å være ledsaget på forsvarlig måte av eier eller besitter samt gjeterhunder som følges av gjeter.

30 novbr.

Provisorisk anordning om plikt til å gi opplysninger om løsøre som er kommet bort som følge av forføyninger av okkupasjonsmyndighetene eller deres hjelpere.

VI HAAKON, Norge Konge, gjør vitterlig:

Med hjemmel i Grunnlovens § 17 fastsettes:

§ 1. Når Tilbakeføringskontoret for inndratte formuer eller den det gir fullmakt krever det, plikter enhver å gi opplysninger han har om innbo, verdipapirer eller annet løsøre som etter 8 april 1940 er kommet bort fra eieren eller besitteren som følge av forføyninger av okkupasjonsmyndighetene eller deres hjelpere.

§ 2. Tilbakeføringskontoret kan med godkjenning av vedkommende departement gi regler om plikt til å sende kontoret eller den det bestemmer oppgave over og nærmere opplysninger om

- a) verdipapirer, smykker, malerier og annet kostbart løsøre som vedkommende har ervervet i brukt stand etter 8 april 1940;
- b) innbo, verdipapirer og annet løsøre som er ervervet gjennom nærmere angitte firmaer eller personer etter 8 april 1940;

- c) omsetning, transport, lagring eller annen oppbevaring som er foretatt etter krav fra nærmere angitte myndigheter eller personer etter 8 april 1940;
- d) omsetning, transport, lagring eller annen oppbevaring etter 8 april 1940 av bestemte slags løsøre;
- e) omsetning, transport, lagring eller annen oppbevaring for øvrig som vedkommende har foretatt eller medvirket til når opplysningene må antas å kunne lede til at løsøre som er kommet bort som følge av forføyninger av okkupasjonsmyndighetene eller deres hjelpere, kommer til rette.

Oppgave- og opplysningsplikten etter foregående ledds bokstav c, d og e kan begrenses til å gjelde enkelte grupper av næringsdrivende.

§ 3. Tilbakeføringskontoret eller den det gir fullmakt, kan kreve å få granske forretningsbøker, forretningspapirer, styre- og forhandlingsprotokoller og andre dokumenter og bøker som kan inneholde opplysninger om løsøre som etter 8 april 1940 er kommet bort som følge av forføyninger av okkupasjonsmyndighetene eller deres hjelpere. Om nødvendig kan kontoret kreve slike dokumenter og bøker beslaglagt av politiet. De skal i så fall leveres tilbake innen 14 dager med mindre retten foretar beslag etter reglene i straffeprosesslovens kap. 17 eller på grunn av det beslaglagte materiales omfang eller av andre særlige grunner beslutter at fristen skal forlenges.

§ 4. Plikten til å gi opplysninger etter denne anordning gjelder uten hensyn til den taushetsplikt som etter lovgivningen påhviler andre offentlige tjenestemenn og privatpersoner enn prester i statskirken og andre anerkjente trossamfunn, læger, apotekere, jordmødre og deres underordnede eller medhjelpere. Plikten gjelder uten de innskrenkninger som er fastsatt i straffeprosesslovens §§ 176 og 177.

§ 5. Enhver som i tjenestens medfør får opplysninger i henhold til denne anordning, skal med de begrensninger som følger av hans tjenesteplikter, bevare taushet om det opplyste.

§ 6. Den som unnlater å gi oppgave eller opplysninger som kreves etter denne anordning eller etter bestemmelser som er gitt i medhold av den, eller som gir uriktig oppgave eller opplysning eller på annen måte overtrer anordningen, straffes med bøter eller med fengsel inntil 1 år eller med begge deler.

§ 7. Har den skyldige unnlatt å gi oppgave eller opplysning eller gitt uriktig oppgave eller opplysning om løsøre som han har omsatt, transportert, lagret eller oppbevart på annen måte under utøving av ervervsvirksomhet, kan retten til å drive virksomheten fradømmes for en tid av inntil 5 år.

Overtredelse av denne anordning anses som forseelse.

30 novbr. § 7. Saker om straff etter denne anordning behandles etter reglene i provisorisk anordning om rettergang i landsviksaker av 16 februar 1945. Bestemmelsen i den sistnevnte anordnings § 1 nr. 1, bokstav e, får tilsvarende anvendelse.

§ 8. Denne anordning trer i kraft straks.

Gitt på Oslo slott 30 november 1945.

Under Vår hånd og rikets segl

HAAKON,

(L.S.)

Einar Gerhardsen.

Leif Østern.

30 novbr. **Provisorisk anordning om endring i provisorisk anordning av 21 september 1945 om konfiskert eiendom.**

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

Med hjemmel i Grunnlovens § 17 fastsettes:

I.

Provisorisk anordning av 21 september 1945 om konfiskert eiendom § 4, annet ledd, skal lyde så:

Krav om utlevering etter § 3 kan ikke fremmes overfor den som har ervervet et omsetningsgjeldsbrev senere enn 8. mai 1946, med mindre det bevises at vedkommende på ervervstiden ikke var i begrunnet god tro.

II.

Denne anordning trer i kraft straks.

Gitt på Oslo slott 30 november 1945.

Under Vår hånd og rikets segl

HAAKON,

(L. S.)

Einar Gerhardsen.

Leif Østern.

30 novbr. **Kongelig resolusjon.**

I medhold av § 48 i lov om patenter av 2 juli 1910 utferdiges sålydende midlertidig tillegg til forskrifter av 31 desember 1910 for inngivelse av patentkrav m. v. for så vidt angår prioritetsbevis (forskriftenes § 22):

Den som har inngitt eller inngir patentkrav i Norge og krever prioritet i henhold til § 45 i lov om patenter av 2 juli 1910 med senere

endringslover, jfr. art. 4 i Pariskonvensjonen av 1883 med senere 30 novbr. endringer, skal kunne fritas for den innsendelse av prioritetsbevis som er bestemt i Forskrifter for inngivelse av patentkrav m. v. § 22, 6 ledd, (kongelig resolusjon 31 desember 1910), dersom det kan anses påvist likeoverfor Styret for det industrielle rettsvern at det er umulig å skaffe beviset innen den frist som styret har gitt under behandlingen av kravet. Denne fritagelse omfatter dog ikke de tilfelle da styret finner at den påberopte prioritet er en betingelse for at patent kan gis i den krevde form.

Avgjørelse av om noen i henhold til denne bestemmelse skal fritas for å inngi prioritetsbevis, treffes ved særskilt beslutning av det utvalg i Styrets 1ste avdeling som har kravet til behandling. Avgjørelsen innføres i utvalgets forhandlingsprotokoll. I patentregistret og det trykte patentskrift skal i tilfelle gjøres anmerkning om at fritagelse for inngivning av prioritetsbevis er besluttet i henhold til denne bestemmelse.

Denne resolusjon trer i kraft straks.

Kongelig resolusjon om formue- og inntektskatt til 30 novbr. Svalbard for budsjett-terminen 1 juli 1944—30 juni 1945.

§ 1. For budsjett-terminen 1 juli 1944—30 juni 1945 svares skatt til Svalbard etter følgende regler:

I. Av personer og selskaper som skal svare skatt til Svalbard etter ligning (lov om skatt til Svalbard på formue og inntekt av 15 juli 1925, kap. 1):

a. Formueskatt med 2 av hvert kr. 1 000.

b. Inntektskatt med 10 %.

II. Av enhver som skal svare skatt til Svalbard av en prosentvis ansatt del av arbeidsinntekten (lov om skatt til Svalbard på formue og inntekt av 15 juli 1925, kap. 2): Inntektskatt med 4 % av den skattbare del av arbeidsinntekten; jfr. § 5.

§ 2. Tvist om en skattyter skal skattskrives i Norge eller Svalbard avgjøres av Finansdepartementet.

§ 3. Formuer under kr. 5 000 er skattefrie. Formuen avrundes nedad til det nærmeste med 1000 delelige antall kroner.

§ 4. Inntekter under kr. 2 000, for så vidt angår de i § 1, avsnitt I, omhandlede skattytere, er skattefrie. For disse skattytere avrundes inntekten nedad til det nærmeste med 100 delelige antall kroner.

§ 5. Ved ansettelsen til skatt av de i nærværende beslutnings § 1, I og II, omhandlede skattepliktige personer, befølges reglene for klasseinndeling i skattelovene av 18 august 1911 for landet

30 novbr. § 75, for byene § 68, med tilleggslover, idet Handelsdepartementet fastsetter bestemmelser om hvilke personer som ved klasseansettelsen skal henregnes til forsørgete. Av inntekten er skattefritt:

I 1ste klasse	kr. 2 000
» 2nen »	» 2 500
» 3dje »	» 3 000
» 4de »	» 3 400
» 5te »	» 3 800
» 6te »	» 4 200
» 7de »	» 4 600
» 8de »	» 5 000

For personer som ilegges skatt etter § 1, II, beregnes det skattefrie beløp i forhold til den tid av året hvori arbeidsforholdet varer.

§ 6. Adgangen til å få skattefritt fradrag etter § 5 er betinget av at vedkommende skattyter legitimerer sin forsørgelsesbyrde.

§ 7. I øvrig blir skatten å utligne etter lov av 15 juli 1925.

30 novbr. **Kongelig resolusjon om formue- og inntektskatt til Svalbard og om avgift av kull som utføres fra Svalbard for budsjett-terminen 1 juli 1945—30 juni 1946.**

I.

Om formue- og inntektskatt til Svalbard for budsjett-terminen 1 juli 1945—30 juni 1946.

§ 1. For budsjett-terminen 1 juli 1945—30 juni 1946 svares skatt til Svalbard etter følgende regler:

I. Av personer og selskaper som skal svare skatt til Svalbard etter ligning (lov om skatt til Svalbard på formue og inntekt av 15 juli 1925 kap. 1):

a. Formueskatt med 2 av hvert kr. 1 000.

b. Inntektskatt med 10 %.

II. Av enhver som skal svare skatt til Svalbard av en prosentvis ansatt del av arbeidsinntekten (lov om skatt til Svalbard på formue og inntekt av 15 juli 1925 kap. 2): Inntektskatt med 4 % av den skattbare del av arbeidsinntekten; jfr. § 5.

§ 2. Tvist om en skattyter skal skattskrives i Norge eller Svalbard avgjøres av Finansdepartementet.

§ 3. Formuer under kr. 5 000 er skattefrie. Formuen avrundes nedad til det nærmeste med 1000 delelige antall kroner.

§ 4. Inntekter under kr. 2 000, for så vidt angår de i § 1, avsnitt I, omhandlede skattytere, er skattefrie. For disse skattytere

avrundes inntekten nedad til det nærmeste med 100 delelige antall 30 novbr. kroner.

§ 5. Ved ansettelsen til skatt av de i nærværende beslutnings § 1, I og II, omhandlede skattepliktige personer, befølges reglene for klasseinndeling i skattelovene av 18 august 1911 for landet § 75, for byene § 68, med tilleggslover, idet Handelsdepartementet fastsetter bestemmelser om hvilke personer som ved klasseansettelsen skal henregnes til forsørgete. Av inntekten er skattefritt:

I 1ste klasse		kr. 2 000
» 2nen	»	» 2 500
» 3dje	»	» 3 000
» 4de	»	» 3 400
» 5te	»	» 3 800
» 6te	»	» 4 200
» 7de	»	» 4 600
» 8de	»	» 5 000

For personer som illegges skatt etter § 1, II, beregnes det skattefrie beløp i forhold til den tid av året hvori arbeidsforholdet varer.

§ 6. Adgangen til å få skattefritt fradrag etter § 5 er betinget av at vedkommende skattyter legitimerer sin forsørgelsesbyrde.

§ 7. I øvrig blir skatten å utligne etter lov av 15 juli 1925.

II.

Om avgift av kull som utføres fra Svalbard for budsjett-terminen 1 juli 1945—30 juni 1946.

For budsjett-terminen 1 juli 1945—30 juni 1946 skal det erlegges avgift til statskassen av kull som utføres fra Svalbard etter en sats av 1 % av verdien for de første 100 000 tonn og deretter etter satser fallende med 0,1 % av verdien for hvert ytterligere 100 000 tonn.

Utgiver: Byråsjef C. Lampe.

Grøndahl & Søn's boktrykkeri. Oslo.